

Visor på bryggan

Inbjudan Till Bohuslän	2
Så länge skutan kan gå.....	3
Balladen om herr Fredrik Åkare och den söta fröken Cecilia Lind	4
Öppna landskap.....	5
Rosa på bal.....	6
Fritiof och Carmencita	7
Kostervalsen	8

Inbjudan Till Bohuslän

(Evert Taube)

Som blågrå dyning bohusbergen rullar
I ödsligt majestät mot havets rand
Men mellan dessa kala urtidskullar
Är bördig jord och gammalt bondeland
Dit tränger Skagerack med blåa kilar
Och strida strömmar klara som kristall
Och lumvig lövlund står med björk och pilar
Och ask och ek vid ladugård och stall

Kom, Rönnerdahl till Ängön nu om våren!
Nu häckar ejder, gravand, mås och trut
I vildrosbuskarana och björnbärssnåren
Har finkarna och mesarna tittut
På slånens taggiga och svarta grenar
Syns inga gröna blad, men knopp och blom

Som breder över gråa gårdsgårdsstenar
Ett pärlstrött flor av snövit rikedom

Kom ut och lufta vinterdävla tankar
På stigar vindlande i berg och myr
Där vinden blåser in från Doggers Bankar
Med doft av tång och salt och äventyr
Och kom till Långevik, till sjökaptenen
Herr Johansson, som, mätt på havets skum
Nu vårdar äppelträden och syrenen
Och örtagården kring sitt Tusculum
Ja kom och se vårt Bohuslän om våren
Du Rönnerdahl, som äger blick för färg
Här går på vinröd ljung de svarta fären

Och rosa skyar över druvblå berg
Här svallar myllan lilabrun kring plogen
När Anders plöjer med sin norska häst
Och skutor med kinesiskt vitt om bogen
På golfströmsgröna svall styr mot nordväst.

Kom ut till oss! Här kärnar Hulda smöret
Och legornshönsen värper ägg var dag
Här blir du frisk till hälsan och humöret
Här trivs du, Rönnerdahl, det lovar jag!
Här bygger Anders båtar och fioler
Här kan du fiska torsk och spela vals
Och tjusa oss med kullrande trioler
Ur Anders felor och din egen hals

Kom ut till stränderna, de ödsligt sköna
Med slån och hagtorn, böjda djupt av storm
Med gamla båtvrak som har multnat gröna
Men än, i brustna skrov, bär vågens form
Där mellan hav och land, på sand som skrider
På tång som gungar, kan du ensam gå
Och leva i de längst förflydda tider
Och i ditt släktes framtid likaså

Så länge skutan kan gå (Evert Taube)

Så länge skutan kan gå
så länge hjärtat kan slå
så länge solen den glittrar på böljorna blå
om blott en dag eller två
så håll tillgodo ändå
för det finns många som aldrig en ljusglimt kan få!

Och vem har sagt att just du kom till världen
för att få solsken och lycka på färden?
Att under stjärnornas glans
bli purrad uti en skans
att få en kyss eller två i en yrande dans?

Ja, vem har sagt att just du skall ha hörsel och syn,
höra böljornas brus och kunna sjunga!
Och vem har sagt att just du skall ha bästa menyn
och som fågeln på vågorna gunga.

Och vid motorernas gång
och ifall vakten blir lång,
så minns att snart klämtar klockan för dig: ding, ding, dong!
Så länge skutan kan gå,
så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glittrar på böljorna blå.

Så tag med glädje ditt jobb fast du lider,
snart får du vila för eviga tider!
Men inte hindrar det alls
att du är glad och ger hals,
så kläm nu i men en verkligt sju-sjungande vals!
Det är en rasande tur att du lever, min vän
och kan valsa omkring uti Havanna!
Om pengarna tagit slut, gå till sjöss omigen
med Karibiens passadvind kring pannan.

Klara jobbet med glans,
gå iland någonstans,
ta en kyss eller två i en yrande dans!
Så länge skutan kan gå,
så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glittrar på böljorna blå!

Balladen om herr Fredrik Åkare och den söta fröken Cecilia Lind (Cornelis Vreeswijk)

Från Öckerö loge hörs dragspel och bas
Fullmånen lyser som var den av glas
Där dansar Fredrik Åkare, kind emot kind
Med lilla fröken Cecilia Lind

Hon dansar och blundar så nära intill
Hon följer i dansen precis vart han vill
Han för och hon följer, lätt som en vind
Men säg varför rodnar Cecilia Lind

Säg var det för det Fredrik Åkare sa
”Du doftar så gott och du dansar så bra,
din midja är smal och barmen är trind,
Vad du är vacker, Cecilia Lind”

Men dansen tog slut och vart skulle dom gå
Dom bodde så nära varandra ändå
Till slut kom dom fram till Cecilias grind
Nu vill jag bli kysst sa Cecilia Lind

Vet hut Fredrik Åkare, skäms gamla karln
Cecilia Lind är ju bara ett barn
Ren som en blomma, skygg som en hind
”Jag fyller snart sjutton” Sa Cecilia Lind

Och stjärnorna vandra och timmarna fly
Och Fredrik är gammal, men månen är ny
Ja Fredrik är gammal men kärlek är blind
”Åh kyss mig igen” Sa Cecilia Lind

Öppna landskap

(Ulf Lundell)

Jag trivs bäst i öppna landskap
nära havet vill jag bo
Några månader om året
så att själen kan få ro
Jag trivs bäst i öppna landskap
där vindarna får fart
där lärkorna står högt i skyn
och sjunger underbart
Där bränner jag mitt brännvin själv
och kryddar med johannesört
och dricker det med välbehag
till sill och hembakt vört
Jag trivs bäst i öppna landskap
nära ha - vet vill jag bo

Jag trivs bäst i fred och frihet
för både kropp och själ
ingen kommer i min närhet
som stänger in och stjäl
Jag trivs bäst när dagen bräcker
när fälten fylls av ljus
när tuppar gal på avstånd
när det är långt till närmsta hus
men ändå så pass nära
att en tyst och stilla natt
när man sitter under stjärnorna
kan höra festens skratt
Jag trivs bäst i fred och frihet
för bå - de kropp och själ

Jag trivs bäst när havet svallar
och när måsarna ger skri
När stranden fylls av snäckskal
med havsmusik uti
när det klara och det enkla
får råda som det vill
när ja är ja och nej är nej
och tvivlet tiger still
Då binder jag en krans av löv
och lägger den vid närmsta sten
Där runor ristats för vår skull
nån gång för länge sen
Jag trivs bäst när havet svallar
och måsarna ger skri

Jag trivs bäst i öppna landskap
nära ha - vet vill jag bo!

Rosa på bal (Evert Taube)

Tänk att jag dansar med Andersson
Lilla jag, lilla jag med Fritiof Andersson!
Tänk att bli uppjuden av en sån populär person!

Tänk vilket underbart liv det ni för!
Säg mig hur känns det att vara charmör,
Sjöman och cowboy, musiker, artist,
Det kan väl aldrig blir trist?

Nej, aldrig trist fröken Rosa,
har man som er kavaljer,
vart jag än ställer min kosa,
aldrig förglömmar jag er!

Ni är en sångmö från Helikons berg,
oh, fröken Rosa, er linje, er färg,
skuldran, profilen med lockarnas krans,
ögonens varma glans!

Tänk, inspirera herr Andersson,
lilla jag, inspirera herr Andersson!
Får jag kan hända min egen sång
lilla jag, en gång?

”Rosa på bal” vacker namn eller hur?
Början i moll och finalen i dur.
När blir den färdig, herr Andersson säj,
visan ni diktat till mig?

Visan om er fröken Rosa,
får ni ikväll till ert bord.
medan vi talar på prosa,
diktat jag rimmande ord.

Tyst, ingen såg att jag kysste er kind,
känn hur det doftar från parken av lind,
blommande lindar kring månbelyst stig,
Rosa, jag älskar dig.

Fritiof och Carmencita

(Evert Taube)

Samborombon, en liten by förutan gata,
den ligger inte långt från Rio de la Plata,
nästan i kanten av den blåa Atlanten
och med Pampas bakom sig i många hundra gröna
mil,
dit kom jag ridande en afton i april,
för jag ville dansa tango.

Dragspel, fiol och mandolin
hördes från krogen och i salen steg jag in,
där på bänken i mantilj och med en ros vid sin barm
satt den bedårande lilla Carmencita.
Mamman, värdinnan, satt i vrån,
hon tog mitt ridspö, min pistol och min manton.
Jag bjöd upp och Carmencita sa:
- Si gracias, senor, vamos a bailar este tango !

- Carmencita, lilla vän, håller du utav mej än ?
Får jag tala med din pappa och din mamma,
jag vill gifta mej med dej, Carmencita !
- Nej, Don Fritiof Andersson,
kom ej till Samborombon,
om ni hyser andra planer när det gäller mej,
än att dansa tango !

- Ack, Carmencita, gör mej inte så besviken,
jag tänkte skaffa mej ett jobb här i butiken,
sköta mej noga, bara spara och knoga,
inte spela och dricka men bara älska dej.
Säg Carmencita, det är ändå blott med mej,
säg, som du vill dansa tango.

- Nej; Fritiof, ni förstår musik
men jag tror inte ni kan stå i en butik,
och förresten sam min pappa just idag
att han visste vem som snart skulle fria till hans dotter.
En som har tjugotusen kor
och en estancia som är förfärligt stor.
Han har prisbelönta tjurar,
han har oxar, får och svin,
och han dansar underbar tango.

- Carmencita, lilla vän,
akta dej för rika män !
Lyckan den bor ej i oxar eller kor,
och den kan heller inte köpas för pengar.
Men, min kärlek gör dej rik,
skaffa mej ett jobb i er butik !
Och när vi blir gifta, söta ungar ska vi få,
som kan dansa tango.

Kostervalsen

(Hellström/Svenning)

Kom i koster vals,
slå din runda arm om min hals.
Ja' dig föra får,
hi-o-hej va' dä' veftar å' går.
Kostervalsen går
lek å' smek blir i skrevor å' snår.
Ja' ä' din å' du ä' min,
allrakärestan min.

Däjeliga mö på Kosterö
du min lilla rara fästemo
Maja lella hej,
Maja lella säj,
säj vell du gefta dej.

Kom i Kosterbåt
nu i natten följas vi åt,
ut på hav vi gå,
där som marelden blänker så blå,
ja' dej smeka vell,
där som dyningen lyser som ell'.
Ja' ä' din, du ä' min
allrakärestan min!

Däjeliga mö på Kosterö...

Kom uti min famn,
i din famn ja' finner min hamn.
Maja, ja' ä' din
du ä' min, allrakärestan min.
Maja, ja' ä' du,
kuttrasju, mun mot mun kuttrasju.
Ja' ä' din, du ä' min,
allrakärestan min

Däjeliga mö på Kosterö...